

«Ο υπερήφανος αγωνιστής» (Οσίου Ιωάννου του Χοζεβίτου)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

*Από τη συλλογή ποιημάτων του Οσίου Ιωάννου του Χοζεβίτου (1913-1960)

~ Σέ μιά σκήτη ζούσε κάποτε ένας αγωνιστής μοναχός, πού θεωρούσε τόν έαυτό του άρκετά μεγάλο και τρανό.

«Οντας στό σώμα δυνατώτερος από τούς άλλους άδελφούς τής σκήτης, εκτελούσε τό διακόνημα καί τόν κανόνα διπλόν.

Εβδομήντα πέντε κομποσχοίνια τακτικά αύτός έγύριζε, ενώ οί άλλοι —πιό αδύνατοι—δέν μπορούσαν νά τόν άκολουθήσουν.

«Εκλαιγαν λόγω τής άδυναμίας των εν άντιθέσει προς τόν μνημονευθέντα ενώ αύτός γελούσε έξ αιτίας των, νομίζοντας ότι τούς ξεπέρασε.

Ό Πολυέλεος Θεός δέν άφησε τόν δούλο Του νά χάση τούς κόπους του λόγω τών κακών λογισμών του.

Του φανέρωσε ξαφνικά ένα φωτεινό άγγελο μ' ένα κόσκινο στό χέρι από κομποσχοίνια πού είχε κάνει.

Υπερηφανεύεσαι; Τού είπε; όψηλόφρονώντας μέ τόν νού σου για τά κομποσχοίνια

πού έκανες καί χαίρεσαι όταν τ' άριθμείς;

Ιδού τό κόσκινο μέ τά κομποσχοίνια τής καθεμιάς ήμέρας καί λέγοντας αυτά ό άγγελος άρχισε νά κοσκινίζει.

Μετά άπ' αυτό έδειξε στόν «μεγάλο όσιο» ότι άπό τό κόσκινο μόνο τρία κομποσχοίνια δέν έπεσαν.

Εβδομήντα πέντε κομποσχοίνια ποιά ήταν ή άξία των, όταν στόν ούρανό άπ' όλα μόνο τρία έγιναν δεκτά;

«Όταν άρχιζες τόν κανόνα ό νους συγκεντρωνόταν λίγο, αλλά περνώντας ή ώρα σκορπιζόταν στά επίγεια.

Φρόντιζες νά μετράς καλά τά κομποσχοίνια τής σωτηρίας αλλά ό σκορπισμένος νούς σου έξουσίες καί μεγαλεία όνειρευόταν!

Γι' αυτό άπό τόν κανόνα σου πού καθημερινά έκανες μόνο τρία κομποσχοίνια σου έγιναν δεκτά -αυτά πού έκαμες στην άρχή-!

Τά άλλα χάθηκαν, όπως ή σκόνη στόν άνεμο, διότι ό νους άντί στόν ούρανό βρισκόταν στην γή.

Δέν θέλει ό Κύριος κομποσχοίνια μέ σκορπισμένο τό μυαλό λίγα θέλει νά κάνουμε αλλά μέ έπαγρύπνησι (νήψη) καί ταπείνωσι!

Ιδού για τόν άσθενή τί λέγει: «Αν κάνη τρεις μετάνοιες εύχαριστίας τίς δέχομαι σαν νά έξεπλήρωσε όλο του τόν κανόνα.

Κι αυτός πού εξ άδυναμίας δέν μπορεί νά τόν έκτελέση αλλά κάνει ό,τι μπορεί ό Θεός δέχεται τήν προσευχή του.

Ένώ εάν έχη διακόνημα ή άπό άρρώστια βασανίζεται άλλη θυσία δέν ζητεί ό Θεός παρά τό πνεύμα τής εύχαριστίας!

Η εύχαριστία στην άρρώστια είναι σαν ένα θειο άφιέρωμα πιό εύπρόσδεκτο άπό τόν κανόνα πού προσφέρει ό υγιής!

Ένώ ό στεναγμός του όκνηρού είναι πάλι περισσότερο δεκτός άπό τήν υπερβολική άσκησι του ύπερηφάνου άγωνιστοϋ!

Κατεβαίνει χωρίς καρπό ό ύπερήφανός αγωνιστής καί σαν κέδρο άνεβαίνει ό ταπεινόφρων μοναχός!

Νά δέχεται καθένας μας ό,τι του στέλνει ό Θεός καί έργαζόμενος κατά δύναμι νά ταπεινώνεται πάντοτε.

από το βιβλίο: «Ο Βίος και τα ποιήματα του Οσίου Ιωάννου του Χοζεβίτη 1913-1960 (Μετάφρασις: Μον. Δαμασκηнос Γρηγοριάτης 1984).